

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Illvstrissimo Principi Ac Domino, D. Ioanni Friderico, Sacri Romani Imperij
Electori, Duci Saxoniae, Marchioni Misniae, Comiti Prouinciali Thuringiae &
c. Eobanus Hessvs S. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

ILLVSTRIS
SIMO PRINCIPI

AC DOMINO, D. IOANNI
Friderico, Sacri Romani Imper
rij Electori, Duci Saxoniae,
Marchioni Misniae, Comi
ti Prouinciali Thuringiae &c.

EOBANVS HESSVS
S. D.

LIBRVM Solomonis de contem
tu & uanitate rerum omnium, quae
in humana uita uersantur, quem
uulgo Ecclesiasten uocant, Latini
à me uersibus nonnihil (si Dijs pla
cet) illustratum, tuo clarissimo no
mini optime Princeps dedicare uisum est, cum multi
tas alias ob causas, tum potissimum duas, quod &
ipse tuapte natura & generosa quadam indole sa
lium scriptorum, quae ad pietatem faciunt, sis obser
uantissimus, & quod liber hic ciuiliu actionum &
politicae administrationis plurima praecipua conti
neat, quae ad te tanquam Principem uerae pietati ac
religioni conseruandae, tum etiam ad res gerendas,
& in gerendis natum educatumq; maximopere per
tinere arbitratus sum, cum & ei praefectus sis Imper
rio, quod citra maximas publicarum administration

num curas ac labores geri regiꝑ; nequeat, & tuus
principatus in ea inciderit tēpora, quæ ut lucem quie-
dem Euangely sub felicissimæ recordationis, ac illu-
striss. fratribus, Friderico & Ioanne ducibus &c.,
quorum hic tibi parens, ille patruus fuit, mundo resti-
tuerunt, ita fuerunt iam aliquot annis, hodieꝑ; sunt
omnium quæ unquam fuerunt turbulentissima, adeo
ut nisi, dum ab gerendis bellis, & rerum publicarum
curis uacas, talibus teipsum libellis consoleres, nihil
firmè habiturus sis, quod magnopere in tantis nego-
ciorum turbis, uel oblectare possit animum tibi, uel
stabilem & quietam reddere conscientiam. Quam-
quam uerò & tu eiusmodi ingenia plurima, & mo-
dis omnibus nullo non genere eruditionis excellen-
tia, foueas, ut talium donorum beatissima copia nun-
quam non abundes, uolui præter etiam dictas iam
pauldantè causas, propter priuatam quandam tuam
in me benignitatem, uideri erga te non ingratus fuisse,
se, si huius libelli editione, animi erga te mei ualde
paratam beneuolentiam ostendissem, non tanquam
magno & tanto principe digno munere, sed propen-
sa potius erga tuam celsitudinem uoluntatis qualis-
cunque indice & argumento. Quanquam uerò non
ignorem hunc nunquam pro dignitate satis laudatum
libellum, à doctissimis uiris, D. Martino Luthero,
Pbilippo Melanchthone, Ioanne Brentio, & alijs,
satis egregiè illustratum, consilio tamen usus Reuer-
endi in Christo Domini Ioannis Dantischi Episcopi
Culmensis, & optimi uiri Ioannis Campensis, qui
eum librum τὰ ραφῆσιν ᾤσuerterat, quod & su-
periore

periore anno in Psalterio fecerat, carmine Latino in-
 signiendum, insignitum & quasi noua ueste indutum
 ad te illustrissime Princeps mittere statui, in quo quia
 plurimum properata est editio, multa insunt, que
 nec ipsi mihi satisfaciunt, & alios possint nonnihil of-
 fendere legentes. Sed erit, ut bona spes est, parca
 mihi apud bonos uenia, cū uidebunt eadam tam sepe
 fuisse dicenda. Quoties enim illi totius libri scopi re-
 petendi fuerunt, uanitas, sub sole, stulticia, sapientia,
 uidi, apposui, cor, leticia, ira, & eius generis alia mul-
 ta, in quibus tamen quantum per breuitatem tempo-
 ris (quo pene circumuentus eram) licuit, sic tempera-
 rari stilum, ut non eadem eisdem semper uerbis dice-
 rem. Quod ad uersionem Campensis attinet, non sum
 ausus per omnia, quamuis doctissimum uirum, sequi.
 Sed addita etiam uersione Lutheri (à cuius eximia
 eruditione uel latum unguem discedere nefas duco)
 sic spero me utrunq; sequutum, ut neutri nec adiece-
 rim, nec detraxerim quod offendere possit alterum.
 Et confido potius ab utroq; me relaturum gratiam,
 qui duorum pulcerrimo labori, tertius ipse uelut socius
 eius sic accesserim, ut meorum nihil adiecerim, illorum
 optima scripta nouo quasi lumine Latini carmine
 illustrare, si non potuerim, certe conatus sum & uoluerim.
 Debebunt magna ex parte hunc laborem studiosi Episcoporum facile doctissimo D. Ioanne
 Dantisco qui id mihi negotij, cum proxima aestate
 Ratisponæ in comitijs, eius ipsius liberalitate ago-
 rem, iniunxit. Debebunt & uel imprimis tibi Princeps
 illustrissime, cuius diuinæ benignitati, & quasi

tutela

tutelarum numini consecratus in lucem prodijt. In cala-
 cem libelli adiecta est Elegia, non quia ceu nuper na-
 ta nouitate sua placere tibi debeat, sed quia annis ab-
 hinc aliquot ad te scripta, quasi postliminio reuersa,
 pristinae te tuae erga me benignitatis sit admonitu-
 ra. Bene uale Princeps optime, atque illustrissime,
 meq; inter eos, qui tuae celsitudinis gloriae uere
 ex animo fauent, annumerari pre-
 cor ut patiare. Noribergae,

VIII. Nouembris.

Anno

M. D. XXXII.

ECCLE.